

Büyük Mücadele Serisi

21 Kutsal Kitap Ve Fransız Devrim 2. Bölüm

Bugün biz, Mesih ve Şeytan arasındaki büyük mücadelede en önemli olaylardan birine tekrar bakacağız. Fransız Devrimi büyük mücadelede neden önemli, ne gibi bir ders alabiliriz ondan? İyi bir soru çünkü Fransız Devrimi'nin hikâyesi, hoş, bizi eğlendirecek bir konu değildir.

Allah bize hem bireyler hem de uluslar olarak davranıyor. Bizden kişisel olarak yasasına uymamızı istiyor. Kısaca: bizden doğruluk meyvesini bekliyor. Fakat bu kavram ülkelere de uzuyor. Peki bir ülke, grup halindeyken, resmi olarak, Allah'ın sözü olan Kutsal Kitap'ı reddederse ne olacak? Allah o ülkeye ne yapacak? Büyük mücadelede neden bu tecrübeyi göz önünde tutalım ki?

Bu olayı göz önünde tutuyoruz çünkü Şeytan, mücadelenin başlangıcından beri Allah'ın karakterine, hedeflerine ve yasasına gölge yapıyor. Şeytan Havva'ya, Allah'ın sözüne zıt olarak, “Kesinlikle ölmezsiniz” dedi, “Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız” (Yaratılış 3:4-5). Şeytan'ın sözlerinde, Allah'ın bizden bir iyiliği alıkoyduğunu imasını buluyoruz. Şeytan, “Ben Tanrı olsaydım, siz daha iyi bir seviyede olurdu.” Fransız Devrimi'nde dünya, ilahî ilkeler kenara koyulursa ne olacağını gördü. Bu dersi insanların göz önüne koymamız lazım. Çünkü çok ülkede, Amerika, Avrupa'daki ülkeler başta olmak üzere sözde Hristiyan ülkelerde bile, insanlar Allah'ın yasasına aykırı yasaları çıkartıyorlar. Sonuç ne olacak? Kutsal Kitap'a karşı savaşan çok ülke var. Kutsal Kitap'ı oraya götüremezseniz, dağıtamazsınız sonuç ne olacak?

Tarihte Fransız Devrimi'nde böyle bir olay, sorduğumuz sorunun zirvesine ulaştı. Kutsal Kitap bize bu olayı bir örnek olarak sunuyor.

Vahiy 11:2-7 Tapınağın dış avlusunu bırak, orayı ölçme. Çünkü orası, kutsal kenti kırk iki ay ayaklarıyla çiğneyecek olan uluslara verildi. ³ İki tanığımı güç vereceğim; çul giysiler içinde bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler. ⁴ Bunlar yeryüzünün Rabbi önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandilliktir. ⁵ Biri onlara zarar vermeye kalkışır, ağızlarından ateş fişkıracak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin böyle öldürülmesi gerekir. ⁶ Peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye göğü kapamaya yetkileri vardır. Suları kana dönüştürme ve yeryüzünü, kaç kez isterlerse, her türlü belayla vurma yetkisine sahiptirler. ⁷ Tanıklık görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürecek.

Geçen sefer David bize kutsal kentin fiziksel Yeruşalim değil, ruhsal Yeruşalim, yani Allah'ın halkı olan kilise olduğunu gösterdi. 42 ay ve 1260 gün süreleri aynıdır: Avrupa'da papalığın 538 yılından 1798 yılına kadar gerçekleri bastırıp ve Protestanlara zulmettiği 1260 senelik dönemdir. İki tanık ise ışık veren Eski ve Yeni Ahit'tir. Papalık döneminde Katolik Kilisesi mümkün

olduğu kadar Kutsal Yazılar'ın bilinen dillere çevrilmesini, okunmasını, vaaz edilmesini ve sahip olunmasını yasakladı. O dönemde Valdensler gibi insanlar gizli gizli Kutsal Yazılar'ı kopyalayıp dağıttılar. Wycliffe, Luther ve milyonlarca Protestan, Kutsal Kitap öğretilerinin doğruluğunu söyleyerek hayatlarını göze aldılar. Milyonlarca kişi idam edildi.

İsa, bu 1260 sene süresinin kısaltılacağını söyledi. 1798 yılına doğru dipsiz derinliklerden çıkan canavar, iki tanığa savaş açtı ve onları öldürdü. Bu canavar papalık değildi çünkü 1798 yılına doğru canavar yeni çıkacaktı. Bu canavarın kim olduğunu öğrenmek için yaptığı işlere bakacağız.

Vahiy 11:8 Cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin anlayoluna serilecek. Onların Rabbi de orada çarpmıha gerilmişti.

Bu ayette simgesel olarak çevrilen Grekçe kelimesi aslında “ruhsal”dır, ancak anlamı aynı kapıya çıkar. Peki Mısır'ın önemli özelliği ne olabilir ki bu bağlamda? Hani Firavun Musa'ya, “RAB kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim?” dedi. “RAB'bi tanımıyorum. İsraililer'in gitmesine izin vermeyeceğim.” Mısır'dan Çıkış 5:2. Vahiy 11:8'de adı geçen kent, Allah'a karşı buna benzer küstahça bir tavır takınacaktı. Ateizm, yani tanrısızlık, Rabb'in varlığını inkâr eder.

Kent, Sodom'a benzetiliyor. Sodom'un göze çarpan özelliği ahlaksızlıktır.

Hangi ülke bu peygamberlik sözünün özelliklerini sergileyecekti? Kuşkusuz, Fransız Devrimi'nde ateizm ve ahlaksızlık hâkim oldu. Allah'ı inkâr eden ve ahlaksızlığa ruhsat veren canavar, Fransa Devrimi ve Terör Döneminde hâkim güçtür.

1793 yılında “dünya ilk kez, medeniyette doğmuş ve eğitim görmüş ve Avrupa'nın en iyi uluslarından birinin yönetim hakkını ele geçiren bir grup insanın, seslerini birleştirerek insan ruhunun gördüğü en ciddi hakikati inkâr ettiğine ve bir İlah'a inancı ve ibadeti oybirliğiyle terk ettiğine tanık oldu.” —Sir Walter Scott, *Life of Napoleon [Napolyon'un Hayatı]*, 1. cilt, 17. bölüm.

“Fransa, doğru kayıtların elde bulunduğu kadarıyla, ulusça elini evrenin Yaratıcısı'na karşı açık bir isyanla kaldıran dünyadaki tek ulustur. İngiltere'de, Almanya'da, İspanya'da ve diğer yerlerde pek çok kâfir, pek çok imansız bulunmuştur ve hâlâ bulunmaktadır; fakat Fransa dünya tarihinde Yasama Meclisi'nin kararıyla Allah'ın var olmadığını ilan eden ve başkentteki tüm yurttaşları ile diğer yerlerdeki halkının büyük çoğunluğunun, hem kadınların hem erkeklerin, ilanı sevinçle karşılayarak dans edip şarkılar söyledikleri tek devlet olarak göze çarpmaktadır.” —*Blackwood's Magazine [Blackwood Dergisi]*, Kasım 1870.

Fransız Devrimi'nde ahlaksızlık yeni bir seviyeye ulaştı. Tanrı tarafından kurulmuş olan, hayat boyu, zina durumu hariç bozulamayan kutsal evlilik, sadece istendiği zaman bozdurabilen sivil bir sözleşmeye çevrildi. Bugünlerde batıda çok ülke tanrısız Fransa'nın peşinde koşuyor. Erkek, erkekle, bayanlar, bayanlarla evleniyor. Evlilik, Rabb'in tasarladığı gibi değil. Sadece sıradan bir sözleşmedir artık. Bu durumda, Fransız Devrimi'nde ahlaksızlık çoğaldı.

Vahiy 11:8 ...Onların Rabbi de orada çarmıha gerilmişti.

Onların...yani iki tanığın Rabbi orada çarmıha gerilmişti. İsa nerede çarmıha gerildi? Paris'te değil, Yerusâlim'de çarmıha gerildi. Fakat bu kentin ruhsal olarak değerlendirildiğini hatırlamamız lazım.

İsa, Kutsal Ruh aracılığıyla imanlıların içinde yaşıyor. İsa, kendisini takipçilerine o kadar özdeşleştiriyor ki, şöyle diyor:

Matta 25:40 “Kral da onları şöyle yanıtlayacak: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz.’ ”

Fransa'da pek çok Protestan katledildi. Dağlarda Valdensler öldürüldü. Albigenler, işkencelerle idam edildi. Huguenotlar vicdan haklarını ararken öldürüldüler. 18. yüzyılda, Fransa'da sayıları az kalmış Hristiyanlar, bebek, yaşlı, erkek, kadın demeden, hayvanlar gibi avlandılar. Bazıları müebbet ceza olarak köle gemilerinde hayatlarını geçirdiler. Bazılarına daha merhamet gösterildi ve hemen katledildiler.

Bunlardan en büyük örneği, 23 Ağustos 1572 da başlayan ve Paris'te üç gün yoğunlukla ve tüm Fransa'da iki ay süren Aziz Bartholomew¹ Yortusu Kıyımıdır. Katolik rahiplerin teşvikleriyle Fransız Kral kıyıma izin verdi. Gecenin köründe çalan çan, katliamın işaretiydi. Binlerce Protestan, uyarı almadan, yataklarından sürüklenip acımasızca katledildi. Yedi gün boyunca kıyım Paris'te devam etti. Ancak sadece Paris'te değil, Fransa'da Protestanların buldukları her yerde katliam devam etti. İki ay boyunca 70 bin Protestan öldürüldü. Vatikan'da katliam haberi alındığı zaman büyük bir kutlama yapıldı!

Aziz Bartholomew Yortusu Kıyımındaki ruhun aynısı Fransız Devrimi'nde de hâkimdi. İsa Mesih, sahtekâr olarak ilan edildi. Fransız imansızlar bir araya toplanıp, Mesih'i kastederek “Sefil Adamı ezin” diye bağırıyorlar. Bu olaylarda, Şeytan'ın egemenliği kabul edilirken, İsa hakikat, günahsızlık ve özverili sevgi özellikleriyle çarmıha gerildi.

Vahiy 11:7 Tanıklık görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaştıkça, onları yenip öldürecek.

Ulusal Kongre'de Allah'a ibadet etmek yasaklandı. Kutsal Kitaplar toplanıp hor görülerek yakıldılar. Allah'ın yasası çiğnendi. Haftanın dinlenme günü kenara koyuldu, yerine her 10. gün, çılgın eğlencelere ve küfretmeye adandı. Vaftiz ve Rabb'in Sofrası yasaklandı. Ölüm, sonsuz uyku olarak ilan edildi. Başpiskopos ve birkaç rahip, getirilip orada herkesin önünde Allah'ı inkâr edip hayatları boyunca yaptıkları dinin sahte olduğunu beyan ettiler.

Mezmurlar 14:1 Akılsız içinden, “Tanrı yok!” der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok.

¹ Türkçe'ye Bartalmay veya Barthelemy olarak çevriliyor.

Kısa süre sonra, Akıl Tanrıçasına tapınarak millet putperestliğe düştü. Tarihçi şöyle yazdı:

“Bu çılgın dönemin törenlerinden biri, saçmalığı kutsallara saygısızlıkla birleştirmesi bakımından eşsizdir. Kongrenin kapıları bir müzik grubu için açıldı, önlerinden belediye yetkilileri vakur bir tören havasıyla içeri girdiler, özgürlüğü öven bir ilahi söylüyorlardı ve yanlarında gelecekte ibadet edecekleri nesne olan, Akıl Tanrıçası adını verdikleri üzeri örtülü bir kadın vardı. Hakim makamının önüne getirilerek büyük bir tantana ile örtüsü kaldırıldı ve başkanın sağına yerleştirildi, o zaman topluluktakiler onun operadaki dansçı kızlardan biri olduğunu anladılar... Fransa Ulusal Kongresi, taptıkları aklın en uygun temsilcisi olarak gördükleri bu kişiye alenen saygı gösterdiler.

Ulus Kongresi sözcüsü şöyle konuştu: “Ey ölümlüler, korkularınızın yarattığı bir Tanrı'nın güçsüz şimşekleri önünde titremeyi bırakın artık. Bundan böyle Akıl'dan başka bir tanrıyı tanımayın. Size onun en asil ve en pak tasvirini sunuyorum; illaki putlarınız olacaksa, yalnızca bunun gibisine kurban sunun... Yüce Özgürlük Senatosu'nun önünde düş, ey Aklın Örtüsü!”

“Tanrıça, başkanın kucaklamasının ardından, muhteşem bir arabaya konularak, muazzam bir kalabalığın arasında, Tanrı'nın yerini almak üzere Notre Dame katedraline götürüldü. Orada büyük mihraba konuldu ve hazır bulunan herkes ona tapındı.” —Alison, 1. cilt, 10. bölüm.

“Bu kutsala saygısız ve gülünç maskaralık, belli bir tavrı yansıtıyordu; Akıl Tanrıçası takdim töreni, ulus çapında, halkların kendilerini Devrim'in tüm doruklarına denk olarak göstermeyi arzuladıkları yerlerde yenilendi ve taklit edildi.” —Scott, 1. cilt, 17. bölüm.

Kutsal Kitap Allah'ın yasasıyla beraber reddedilince, insanlar putperestliğe ve ahlaksızlığa düşer. Fransız Devrimi'nde Allah, Kendisini ve sözünü reddeden insanları, deprem göndererek, gökyüzünden yıldırım indirerek doğrudan doğruya cezalandırmadı. Reddedilmiş olan Kutsal Ruh'u büyük ölçüde geri aldı ve insanlara kendi hallerine bıraktı. Ceza buydu. Kötülük kendi kendisini mahveder. Kötülüğün kendisi cezadır.

Mezmun 111:10 Bilgeliliğin temeli RAB korkusudur, O'nun kurallarını yerine getiren herkes sağduyu sahibi olur. O'na sonsuza dek övgü sunulur!

Ne görüyoruz bu peygamberlik sözlerinde? Bazı önemli hususlar var:

1. Kutsal Kitap, Fransız Devrimi'nde ateizm ve rasyonalizmin yükselişini öngördü. Peygamberlik sözü, Kutsal Kitap'ı, yine Allah'ın vahyettiği, değiştirilmemiş bir gerçek kaynağı olarak gösterdi. Tarihi öngören peygamberlik sözleri, Allah'ın imzasıdır çünkü başka hiçbir kitap, Kutsal Kitap'ın tekrar tekrar yapabildiği gibi böyle bir öngörüşü yapmıyor. Eski ve Yeni Ahit'ten oluşan Kutsal Kitap, Allah'ın vahyidir.

2. Fransız Devrimi'nin arkasında, Şeytan rol oynuyordu. Şeytan, amaçlarını gösteren Kutsal Kitap'a karşı savaş açtı.

3. Allah'ın sözünü, yasasını ve O'na ibadeti reddetmek, insanları daha yüksek seviyeye götürmez. Tam tersine, insanı aşağılar. Ateizm ve rasyonalizm, Fransız Devrimi'nde putperestliğe ve ahlaksızlığa ve gelecek sefer göreceğimiz gibi, Terör Dönemi'nde aşırı şiddete yol açtı.

4. Allah, mucize yaparak olağan üstü bir şekilde Fransız milletini cezalandırmadı. Rab, Kutsal Ruh'u geri alarak, insanları kendi günahlarına bırakarak cezalandırdı. Rab bunu bireylere ve uluslara yapar.

Gelecek sefer de, bu durumun ardındaki sebeplere bakacağız çünkü aynı sebepler bugün de pekçok ülkede tekrarlanıyor. Bu dünyanın suyu ısınıyor. İsa geliyor! Hazırlanın!